

vil jeg!). Derfor kan det ikke nytte, at det ærede Medlem siger, at han nu vil fastholde det Standpunkt, han altid har staaet paa i denne Sag. Saa vidt jeg erindrer, indeholder Protokollen 3 Tilførsler fra det ærede Medlems Haand. Den første, da Krigsminister Madsen fremsatte sit Forslag, dernæst da Minister Jøhnke fremsatte sit, og endelig i Efteraaret 1903, da Forslagene kom samlet frem. Og Grunden til, at de den Gang ikke blev fremsat, tror jeg at kunne se deri, at vi straks i Samlingen 1903—04 fik adskillige andre Vanskeligheder paa de militære Omraader, idet vi da fik den vanskelige Stilling, som vi havde udadtil, og maatte gennemføre en Del ekstraordinære Bevillinger og gennemføre en ekstraordinær Lov i Foraaret. At de ikke kom frem i 1904—05, skyldes jo sikkert det, at der allerede den Gang var betydelig Opløsning indenfor Ministeriet, desværre. Det har jeg saa stærkt beklaget, saa stærkt som nogen. Den Oplysning, det ærede Medlem her har givet, stemmer altsaa ikke med de faktiske Forhold.

Deuntzer: Jeg tillod mig allerede noget uformelt, hvad jeg beklager, at afbryde den højtærede Konseilspræsident ved at sige, at jeg tog ham paa Ordet, jeg vil gerne se den Ministerprotokol. Men jeg vil for Resten straks sige, at ingen kan forlange af mig, at jeg skulde vide saa nøje, hvad der staaar i en Protokol, som jeg i lang Tid ikke har haft Lejlighed til at se. I hvert Fald har jeg ikke udtalt mig om, hvad der staaar i Ministerprotokollen, jeg har kun udtalt, at Lovforslaget har ikke været i Statsraadet, og jeg tillader mig som sagt nu at afvente denne Protokol. Jeg synes i øvrigt, at de af den højtærede Konseilspræsident fremdragne Omstændigheder ikke forandrer noget i det, at vi lode to Sessioner gaa forbi uden at fremme Forslaget. Jeg kan ikke sige, hvilke Grunde andre af Ministeriets Medlemmer havde dertil — jeg tog for Resten netop Forbehold i saa Henseende — men mine Grunde var, at jeg, efter hvad der var sket, hverken ansaa det for stemmende med de politiske Forholds eller med Forsvarssagens Tarv at fremme Forslaget. Skulde jeg have udtrykt dette utydeligt, beder jeg undskyldte og siger altsaa nu, at dette var min Mening.

Jens Busk: Naar jeg har bedt om Ordet, er det for at opfriske for det høje Ting, hvad jeg har sagt i denne Sag. Det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) har

tilladt sig at fortolke mine Ord, og jeg skal derfor med den højtærede Formands Tilladelse læse de Sætninger op, som jeg udtalte, da jeg ved Sagens 2den Behandling efter et Angreb fra det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) saa mig foranlediget til at tage Ordet. Jeg sagde ved 2den Behandling følgende, det staaar i Rigsdagstidende Sp. 3304: „Da den nuværende Forsvarsminister kom til Venstres Bestyrelse først, hvor det ærede Medlem ogsaa var til Stede, og derefter til Partiet og fremlagde sit Program for os, deriblandt Løjtnantslønningerne, og jeg ingen principiel Indvending havde mod denne Sag, selvfølgelig set i hele den daværende politiske Situations Belysning, saa anser jeg mig for mit Vedkommende for forpligtet til at følge Ministeren. Da jeg nemlig ikke har sagt til i Tide, maa jeg siden tie stille. Det vilde være pjaltet og usselt af os Rigsdagsmænd, om vi, naar vor lovlige Fører har sagt, at han ønsker det og det gennemført, og vi have tiet stille dertil, saa vilde falde ham i Ryggen, naar han vil gennemføre det. Det vilde jeg anse for aldeles uforsvarligt. Da jeg intet sagde principalt mod denne Sag, er jeg for mit personlige Vedkommende bunden til at følge Ministeren.“ Det var mine Udtalelser den Gang, og disse Udtalelser staaar jeg ved. De Herrér ville bemærke, at jeg stadig vender tilbage til, at jeg intet principielt havde at indvende imod dette Forslag, og det kunde jeg selvfølgelig ikke have. Jeg kan derfor ikke forstaa hele dette Vejr, der rejses fra den anden Side om denne Sag. Jeg kan nemlig ikke se, at der røres ved et Princip i denne Sag, thi saa maatte der jo ogsaa være et principielt Standpunkt i at give Underofficererne Lønningsforbedring og i at give Arbejderne paa Holmen de 33,000 Kroner, som vi i Fjor bevilgede paa Finansloven. Jeg siger altsaa, at jeg ikke ser et Princip i at stemme for eller imod dette Lovforslag, men dermed er det ingenlunde sagt, at jeg har særlig Lyst til personligt at være med til det. Jeg har aldrig fragaaet, at jeg ikke havde Lyst dertil, men set i Belysning af hele den daværende Situation kalder jeg det en lille Ting, og derfor tier jeg stille.

Ordføreren (Anders Nielsen): Angaaende det, der sidst har været paa Tale, dette Forhold mellem den forhenværende og den nuværende Konseilspræsident, skal jeg blot gentage min Henvisning til den Redegørelse, der foreligger fra min Side